

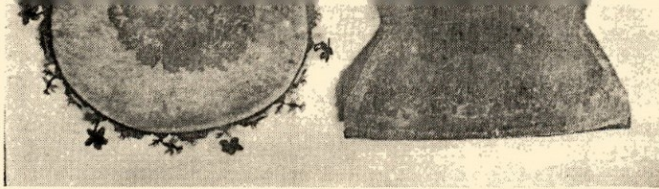
Σημείωσις. Ἡ τῶν Φιλιππουπολιτῶν αὐτὴ πρὸς τὸ πατριαρχεῖον ἀναφορά ἣτις ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τοῖς Ἑθναϊκοῖς (ἔνθα ἀνωτ. σελ. 31, § 8) δὲν εἶναι καταγεγραμμένη ἐν τοῖς κώδιξιν, ἀλλὰ περιεσώθη ἐν τοῖς ἐγγράφοις τῆς μητροπόλεως τῆς Πλόρδης. Ἀφορᾷ εἰς τὸν μητροπολίτην Σαμουήλ, τὸν διάδοχον τοῦ Παΐσιου, ὅστις γέρον ἦδη νοσήσας πιθανῶς ἐκ τῶν συγκινήσεων καὶ κόπων, εἰς οὓς ὑπεβλήθη κατὰ τοὺς ἀνωμόλους χρόνους τῆς ἐν Φιλιππουπόλει ἀρχιερατείας του, ἀπέθανε φθίνοντος τοῦ 1821. Ὁ ἀμέσως ἐκλεγείς διάδοχος αὐτοῦ πρωτοσύγγελος Σαμουήλ καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἀρχιερατείαν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1822 (Κώδ. II, σελ. 89, ἴδε καὶ ἀνωτέρω § 5) εὗρε τὴν κοινότητα τεταραγμένην, διότι αἱ ἐπιχώρια τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἤρξαντο καταδιώκουσαι τοὺς Φιλιππουπολίτας, ὡς μεμνημένους εἰς τὴν φιλικὴν ἔταιρειαν. Τινὲς δὲ τούτων ἐγκατερίχθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Χ' Σκάρλος Ἰωάννου Μαρασλῆς, ἀδελφὸς πρεσβύτερος τοῦ ἐν Ὀδυσσῶ Γρηγορίου Ἰωάννου Μαρασλῆ, πατρὸς τοῦ ἐθνικοῦ γνωστοῦ εὐεργέτου Γρηγορίου Γρηγ. Μαρασλῆ, ἐκ τῶν προκίριων πολιτῶν ἔμπορος καυταντζῆς οὗ ἡ ὑπογραφή πολλάκις φέρεται ἐν τοῖς κώδιξι τῆς μητροπόλεως. Περὶ αὐτοῦ λέγεται ὅτι ἀπέθανεν ἐν τῇ εἰρκῇ εἴτε ἀπαγωνισθείς εἴτε ἐκ βασάνων, εἰς ἃ ὑπεβλήθη διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν του ἐν Ὀδησσῶ κατασχεθεῖσαν ἀλληλογραφίαν του. Ὁ Σαμουήλ, ὅστις εἰργάσθη δραστηρίως πρὸς σωτηρίαν των καταδιωκομένων, ἐγένετο ὑποπτος καὶ πιθανῶς καταρραδιουργηθεὶς διαταγῇ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἀνεκλήθη εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ὅπου ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ. Οἱ Φιλιππουπολίται ὁμως, οἵτινες ἠγάθησαν αὐτὸν διὰ τὴν καλὴν καὶ ἔμφρονα ποιμαντικὴν του, διὰ τῆς παρουσίας ἀναφορᾶς, συνταχθεὶς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ διευθυντοῦ τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ κεντρικοῦ σχολείου Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, ἐξητήσαντο παρὰ τοῦ πατριαρχείου τὴν ἐπάνοδόν του, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθησαν, διότι τῇ 26ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1824) ἐλημφίσθη μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως ὁ πρωτοσύγγελος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Νικηφόρος ὁ Λέβιος (ἴδε τὸ ἐπόμενον ὑπόμνημα, ἀρ. 17).

(Ἔπεται συνέχεια)

Παροράματα Δ'. τόμ.

Σελ. 12 Ἰωάσαφ διάδοχος τοῦ Δανιὴλ ἀντὶ τοῦ Δαμασκηνοῦ.
 » 23 στίχος 3 γραπτέον Καλλινίκου ἀντὶ Κυρίλλου.

Ἀπὸ τῆ θρακικῆ χειροτεχνία.

1.—*Καπνοσακκοῦλες* δουλεμένες πάνω σὲ ἑταμίιν μὲ shivίλλ (τὸ κέντρο).

Γύρω γύρω μιμηῆλες μὲ μετάξι.

Σημείωσις. Τὰ χειροτεχνήματα (1, 2, 3, 4) εἶναι παλαιότερα ἀπὸ 150 χρόνια καὶ ἀνήκουν στὶς Δ)δες Σαμουήλ ἀπὸ τῆ Φιλιππούπολη, ποῦ τὰ κληρονόμησαν ἀπὸ τὴν προγιαγιά τους.

πιστοὶ ἐκ προγόνων καὶ σαδικανὲς ραγιαδες τῆς κοινῆς ἡμῶν τροφου καὶ εὐεργετίδος κραταιᾶς βασιλείας, ὡς δόγμα πιστεως φυλάττομεν ἀκριβῶς τὴν εἰς τοὺς κρατοῦντας ἡμῶν χρεωστουμένην κατὰ πάντα ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν. Ὅθεν καὶ ἀπαξιάπαντες σὺν γυναίξϊ καὶ τέκνοις οὐ παύσομεν νύκτα καὶ ἡμέραν καθικετεύοντες αὐτὸν τὸν ἐπουράνιον καὶ πολυέλειον Θεὸν ὑπὲρ τοῦ κραταιοτάτου, δικαιοτάτου καὶ εὐπλαχνικοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος (οὐ τὸ κράτος εἴη ἀήτητον καὶ θριαμβεῖον εἰς τοὺς αἰῶνας), καθότι ἄφθονα καὶ πλουσιοπάροχα ἀπολαμβάνομεν καθ' ἑκάστην τὰ βασιλικά αὐτοῦ ἑλέη, οὐχ' ἦττον δὲ καθ' ὅ,τι ἐπεσέφατο καὶ ἠλέησεν ἡμᾶς τὸν φακίῳ φουκαρᾷ ραγιάν τον, ἔξαποστείλας εἰς τὸν τόπον ἡμῶν ἓνα τοιοῦτον σεβᾶσιμον γέροντα, φρονιμον κατὰ πάντα, φιλοδίκαιον καὶ φιλόπτωχον διοικητὴν καὶ ἡγεμόνα, τὸν νῦν ἐνδοξότατον ναζήρην μᾶς Χ'' Ὀσμᾶν ἀγά, ὅστις ὡς σαδικανὲς καὶ πιστὸς καθ' ὅλα τῆς κραταιᾶς βασιλείας, φροντίζει ὅλως διόλου διὰ τὴν ἄνεσιν καὶ ἡσυχίαν παντὸς τοῦ τόπου, ἔξαιρέτως δὲ διὰ τὸ σιναιτί τοῦ φακίῳ φουκαρᾷ ραγιᾷ, προσπαθὼν κατὰ πάντα τρόπον διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν μὲ διαφόρους ἐνποίας καὶ χαϊράτια. Ταῦτα μὲν δουλικῶς· ἐπειδὴ δὲ εἶναι ὑποψία μήπως τινὲς ἰδιόρρηθμοὶ ἔγραψαν αὐτόσε εἰς τὴν ἀγιωτάτην τοῦ Χριστοῦ μεγάλην Ἐκκλησίαν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν κάποια ἀνύπαρχα θέλοντες νὰ ταράξωσι τὴν ἡσυχίαν ἡμῶν τε καὶ τῆς ἐκείνου Πανιερότητος, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν θεομῶς, εἰ ἔστι τοιοῦτόν τι, τὸ γράμμα ἐκεῖνο, ἂν εἶναι ὀρισμός της, νὰ σταλθῆ ἡμᾶς τοὺς δούλους της, διὰ νὰ ἐλέγξωμεν κατὰ πρόσωπον τοὺς τοιοῦτους φιλοταράχους καὶ νὰ παύσωσι τὰς κακοηθείας των. Οὕτω παρακαλοῦμεν καὶ αὐθις αἱ δὲ πανάγια καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εἰχαὶ καὶ εὐλογία εἴψαν ἡμῖν διὰ βίου παντὸς σκέπη καὶ σωτηρία.

Τῆς ὑμετέρας θειοτάτης καὶ σεβασμιωτάτης ἡμῖν Παναγιότητος.

δοῦλοι ταπεινότατοι

αωκδ^ο Ἰουλίου θ'.